

være god Anledning dertil. Det forekommer mig nemlig, at denne Sag er meget mere omfattende og betydningsfuld end det Forslag, vi nys behandlede, og den kunde nok fortjene en Slags Generaldebat her ved tredje Behandling. Jeg har dog kun forlangt Ordet, fordi jeg ønskede at sige til min ærede Partifælle for Københavns 11te Valgkreds, at naar han beklagede sig over, at jeg ikke havde fastholdt mit Standpunkt om fri Beværternæring eller, som det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) mente at kunne formulere Tanken, om fri Udskænkning af Spiritus, ligger det i, at der er visse Øjeblikke i Menneskelivet, hvor man føler sig forstemt, hvor man derfor giver Slip paa Ting, som man har kastet sin Tillid paa og holdt fast paa gennem lange Tider i den Tro, at man havde mange tapre Mænd ved sin Side, der vilde følge en, naar det endelig gjaldt. Men jeg saa til min Sorg, at der sidste Gang var, siger og skriver, 5 tapre Mænd, der saa paa Sagen ligesom jeg og vilde følge mig. Man kan jo ganske vist dø som den eneste paa Skansen, men det er mig en saare ringe Tilfredsstillelse, dette Paradenummer bryder jeg mig ikke om at fremføre for Tinget. Derfor har jeg ikke optaget Forslaget til tredje Behandling, hvad der ogsaa i og for sig er en lidt usædvanlig Metode, men søgt at faa det bedst mulige ud af Forslaget, som det var vedtaget ved anden Behandling. Det er Grunden til, at min ærede Partifælle ikke har set mig optage Forslaget her ved denne Behandling.

Ordføreren (Kvist): Overfor det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) vil jeg sige, at det er ikke de fanatiske Afholdsfolk, det er overhovedet ikke Afholdsfolkene, der have fremsat dette Forslag, det ærede Medlem maa jo vide, at Forslaget er fremsat af en Kommission, der bestod halvt af Afholdsfolk og halvt af Ikke-Afholdsfolk, Folk, der endog kom ind i Kommissionen som Tilhængere af den frie Beværternæring. Det foreliggende Forslag er derfor Resultatet af Overvejelser i denne Kommission, hvor de modstridende Anskuelser have bøjet sig mod hverandre, og det kan derfor ikke betegnes som et ensidigt Forslag.

Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, at der er Forskel paa København og Nibe. Ja, det har jeg hørt før. Paa Kriminalistmødet hørte jeg nogle ret interessante Bemærkninger om, hvorledes det stod til med Beværterforholdene i Køben-

havn. I saa Henseende kan Nibe sikkert ikke præstere noget tilsvarende. Jeg kan derfor være enig med det ærede Medlem i, at der er Forskel paa København og Nibe. Det ærede Medlem omtalte Tilskuddet til Afholdsarbejdet. Det er et betydeligt Tilskud, som vi ere taknemmelige for, men naar han sagde, at vi fik 38,000 Kr., er det 10,000 for meget, det er kun 28,000 Kr. Naar det ærede Medlem mente, at vi have opgivet Oplysningsvejen, er det ogsaa en Misforstaaelse. Vi sætte, som det er fremdraget paa mangfoldige Steder, ogsaa i Andragender her til Tinget, Oplysning som Nr. 1, og det ville vi blive ved at gøre.

Henrik Nielsen: Nu, da vi lige have vedtaget en Lov om Helbredelse af Drankere, er det konsekvent at gaa til en Lov, der har til Formaal saa vidt muligt at forebygge Drikkeriet. Naar der er talt om Oplysning som den vigtigste Faktor, maa jeg sige, at jeg ikke underkender Oplysningen, den har sin store Betydning, men det er for lidt, hvis vi skulle komme saa langt frem med Ædrueligheden, som dog vist alle ere enige om at ønske. Der drikkes endnu alt for meget herhjemme. Vi ere ikke i Stand til ad Frivillighedens Vej at bekæmpe Drikkeriet saa grundigt, som alle Tilhængere af Ædruelighed kunne ønske. For øvrigt vil jeg meget nødig have, at Oplysningen skal bedømmes efter det Kvantum Alkohol, der nydes. Thi saa staa det slemt til med Oplysningen.

Sigvald Olsen: Til de faldne Udtalelser om, at Konsekvensen af Vedtagelsen af det foregaaende Forslag var, at vi vedtog nærværende Forslag, skal jeg sige, at det forekommer mig, at den logiske Konsekvens maatte være, at man stillede Forslag om helt at forbyde Fabrikationen af skattepligtigt Øl og Brændevin og ogsaa, hvis man ikke er bange for Frankrig som en Gang før ved Vinskatten og for Italien, Spanien o. s. v., stillede Forslag om, at al Import af spirituøse Drikke blev forbudt. Men saa længe Staten tager omtrent 10 Millioner ind i den ene Lomme og samtidig siger: Drik, saa meget I ville, jo mere I drikke, des bedre, og saa ud af den anden Lomme tager Pengene til Drankerasyler, synes jeg, der ikke er megen Konsekvens i hele Fremgangsmaaden.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.